

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118249598
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6118249598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcov: 1./ E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX/XX, B., 2./ L. X., nar. 27.07.1980, bytom Šustekova 3697/49, Bratislava, zastúpení Cívik Legal s.r.o., so sídlom Seberíniho 6C, Bratislava, IČO : 54 256 160 proti žalovanému: KRACO s.r.o., so sídlom Rádiová 36, Bratislava, IČO: 46 292 756, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Oľga Rosulegová, s.r.o., so sídlom Hrabový chodník 4, Bratislava, IČO : 51 247 798 o zaplatenie istiny 10.721,16 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcov 1./ a 2./ proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava II č. k. 8C/38/2018-182 zo dňa 6. októbra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaný má voči žalobcom 1./, 2./ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali voči žalovanému zaplatenia sumy 10.721,16 € s príslušenstvom titulom náhrady škody, ktorá im mala vzniknúť tým, že žalovaný vykonaním diela neodborným spôsobom znehodnotil 7 kusov dvier a zárubní, ktoré zle namontoval, čím spôsobil škodu v rozsahu 10.721,16 €, čo predstavuje sumu za dodanie nového tovaru vrátane montáže Zároveň rozhodol, že žalovaný má voči žalobcom 1./ a 2./ právo na plnú náhradu trov konania.

1.1. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 415, § 420 ods. 1, ods. 3, § 442 ods. 1, § 443 Občianskeho zákonníka, keď uviedol, že sa zaoberal otázkou vecnej legitímácie vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku nesprávnej aktívnej ako aj pasívnej vecnej legitímácie, keď skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej ako aj pasívnej vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania a jednou z podstatných otázok, ktoré si súd musí vyriešiť a to vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu žalobcovi ním uplatňované právo, respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Vecnú legitímáciu má teda len tá zo strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva alebo nositeľom subjektívnej povinnosti. Nedostatok vecnej legitímácie vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím. Otázkou, kto je v tom ktorom prípade aktívne a pasívne vecne legitimovaný, musí súd v konaní o náhradu škody riešiť vždy medzi prvými. Pokiaľ súd nemá vyriešenú otázku, kto podľa zákona zodpovedá za škodu žalobcu spôsobenú ním tvrdným skutkovým dejom, nie je opodstatnené riešenie otázky neoprávnenosti konania bezprostredného škodcu, ním spôsobenej škody (a jej výšky), ani príčinnej súvislosti medzi konaním (údajného) bezprostredného škodcu a žalobcom tvrdnou škodou. Z tohto hľadiska je preto predpokladom úspešného uplatnenia práva na náhradu škody nielen zistenie, že žalobca je subjektom, ktorému bola spôsobená škoda, ale rovnako zistenie, že ten,

koho žalobca považuje za subjekt zodpovedajúci za jemu vzniknutú škodu, skutočne za ňu podľa zákona zodpovedá. Obe zisťovania sú súčasťou skúmania, kto je v konaní vecne legitimovaný.

1.2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcov nebola podaná dôvodne a preto ju zamietol. Žalobcovia v konaní nepreukázali, že boli resp. sú vlastníckmi 7 ks dverí a atypických zárubní, ktoré mal podľa skutkových tvrdení montovať a znehodnotiť žalovaný, preto nie sú aktívne legitimovaní na podanie návrhu o náhradu škody. Žalobca 2./ v priebehu konania tvrdil, že hoci nákupom predmetných dverí prešlo ich vlastníctvo na obchodnú spoločnosť KPP, a.s., avšak následne malo dôjsť k prevodu vlastníctva dverí a zárubní na žalobcov. Tí však v konaní nijakým spôsobom nepreukázali, a to ani po námietke žalovaného, že by k prevodu vlastníctva došlo. Nestačí iba samotné konštatovanie, ale toto tvrdenie, pokiaľ nie je nesporné, treba aj preukázať. V sporovom konaní sa uplatňuje zásada kontradiktórnosti. Strana konania má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana konania, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci či už z dôvodu nečinnosti strany konania, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

1.3. V konaní bolo preukázané, čo nebolo ani rozporované žalobcami, že nákup pôvodných dverí a zárubní bol realizovaný spoločnosťou KPP, a.s. Uvedené vyplýva jednak z technickej správy, v ktorej sa uvádza, že spoločnosť KPP, a.s. kúpila v rokoch 2014 až 2016 deväť kusov dverí a uvedené potvrdil aj žalobca 2./ na pojednávaní konanom dňa 26.08.2021 a žalobkyňa 1./ na pojednávaní dňa 30.09.2021. Napokon uvedené bolo potvrdené aj svedeckou výpoveďou svedka G., ktorý uviedol, že spoločnosť KPP, a.s. bola spoločnosťou, na ktorú žalobcovia kúpili predmetný tovar. Z vyššie opísaných skutočností vyplýva, že vlastníkom predmetných dverí a zárubní bola spoločnosť KPP, a.s., pričom v konaní nebolo preukázané, že by vlastníctvo k predmetnému tovaru scudzila. Súd prvej inštancie ďalej poukazuje na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že žalobcom vznikla škoda, ktorá bola vyčíslená ako suma za dodanie nových dverí a zárubní vrátane montáže, keďže z cenovej ponuky zo dňa 20.09.2017 od spoločnosti WOHAPORTE s.r.o. vyplýva, že to bola práve spoločnosť KPP, a.s., ktorá si mala nový tovar v sume 10.721,16 € objednať. Odhliadnuc od skutočnosti, že v konaní nebolo preukázané, či predmetná suma bola zaplatená a tovar riadne dodaný, z vyššie uvedeného je nepochybné, že aj keby bolo v konaní preukázané, že objednaný tovar bol riadne zaplatený, je nutné prijať záver, že dvere a zárubne boli objednané a zakúpené spoločnosťou KPP, a.s. a nie priamo žalobcami. Z hmotnoprávneho hľadiska je pre úspech žalobcov v konaní o náhradu škody potrebné preukázať aktívnu vecnú legitimáciu, t. j. stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva, ktoré je predmetom konania. Keďže súd prvej inštancie dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie, nebolo ďalej potrebné sa zaoberať pasívnou vecnou legitimáciou žalovaného, ani vecou samou, teda či došlo ku škode a v akej výške a kto za ňu nesie zodpovednosť. V danej veci však žalobcovia nie sú aktívne vecne legitimovaní k podaniu žaloby na náhradu škody, pokiaľ nie sú vlastníkom veci, ktorá bola poškodená škodovou udalosťou. V prípade absencie aktívnej legitimácie žalobcov na podanie návrhu je jediným dôsledkom tohto stavu zamietnutie návrhu. Právne relevantná škoda je majetková ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočná škoda je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou a reprezentuje majetkové, hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby prišlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ak je poškodený vlastníkom veci, jeho majetkový stav zahrňuje hodnotu veci a v dôsledku jej straty, odobratia či zničenia dochádza k zmenšeniu jeho majetkového stavu o hodnotu tejto veci v dobe pred tým, než k jej strate odobratiu či zničeniu prišlo. Tomu, kto nie je vlastníkom veci, škoda spočívajúca v hodnote tejto veci nemôže vzniknúť, pretože ten, kto nenadobudol vec do vlastníctva, nezískal majetkovú hodnotu, ktorú by mohol stratiť. Majetkovú hodnotu majú samozrejme aj predmetné dvere zárubne. Ak príde k ich zničeniu, vzniká vlastníčkovi veci skutočná škoda spočívajúca v hodnote veci dobe, kedy k strate alebo zničeniu prišlo. Poškodené dvere a zárubne nepatrili do vlastníctva žalobcov, preto im škoda vzniknúť nemohla. Škoda žalobcom nemohla vzniknúť ani kúpou nových dverí a zárubní, keďže ako už bolo vyššie uvedené,

v konaní bolo preukázané, že tento nákup realizovala spoločnosť KPP, a.s. a nie žalobcovia. Jednou z nevyhnutných podmienok vzniku zodpovednostného vzťahu za škodu je protiprávny úkon škodcu porušujúci zmluvné alebo zákonné ustanovenie. Z dôvodu absencie akýchkoľvek listinných dôkazov, najmä písomného potvrdenia objednávky, úhrady ceny a protokolu o odovzdaní nebolo možné nesporne identifikovať ani prípadný typ záväzkového vzťahu, tobž dohodu o spôsobe výkladu zhotovenia riadne a včas alebo dojednanie postupu v prípade vzniku väd či škody, ktoré ustanovenia nemôže domýšľať súd. Nič na tom bez ďalšieho nemôže zmeniť ani svedectvo o prítomnosti štatutárneho zástupcu žalovaného na predmetnej stavbe.

1.4. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p tak, že žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podali z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia 1./, 2./, ktorým sa domáhali, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázali na dôvody svojej žaloby a nato, že skutočnosť, že k nákupu dverí a zárubní došlo spoločnosťou KPP a.s., nemá vplyv na prejednávajúcu vec, pretože žalobcovia zhodne uviedli a potvrdili, že v čase vykonávania diela boli vlastníkami predmetných dverí a zárubní. Vlastnícke právo k hnutelným veciam prechádza ich reálnym odovzdaním a prevzatím, čo zhodne potvrdili obaja žalobcovia. S touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie v podstate nevysporiadal. Žalobca 2./ na pojednávaní dňa 26.08.2021 uviedol, že so žalovaným sa na montáži predmetných dverí a zárubní dohodli ako fyzické osoby. Opätovne na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby predložili žalobcovia komunikáciu, ktorá predchádzala podaniu žaloby, výzvu žalovanému na úhradu, kde vystupujú žalobcovia ako fyzické osoby, a výzva nebola podaná v mene spoločnosti KPP, a.s.. S existenciou tohto dôkazu sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Podľa názoru žalobcov nie je smerodajné, či je na cenovej ponuke uvedená spoločnosť KPP, a.s., alebo iná fyzická alebo právnická osoba. Za smerodajné je možné považovať práve sumu, na ktorú bola táto cenová ponuka vyčíslená. Na uvedené však súd prvej inštancie neprihliadol. Žalobca 2./ počas svojho výsluchu uviedol, že cenu za vykonanie diela, t. j. montáže odovzdal osobne do rúk pána F. A. ako konateľa žalovanej spoločnosti KRACO s.r.o., a to ako fyzická osoba vo svojom mene a v mene žalobkyne 1./ Žalobkyňa na pojednávaní dňa 30.09.2021 uviedla, že žalovaný bol realizátorom montáže zárubní a dverí v rámci dvoch etáp v rodinnom dome žalobcov. Pri montáži bola osobne prítomná a prítomný bol aj konateľ žalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené je dôvodné sa domnievať, že tvrdenia žalovaného o tom, že nevykonával pre žalobcov žiadne dielo, a ak ho vykonával, tak nie pre žalobcov vykazujú účelovosť pre vyhnutie sa akejkoľvek zodpovednosti za zle vykonanú montáž dverí a zárubní. Súd prvej inštancie neprihliadol na viaceré tvrdenia žalobcov a skutočnosti, priklonil sa k názoru žalovaného, napriek tomu, že v rámci vykonaného dokazovania je možné považovať za zrejmé, že k montáži dverí a zárubní, ktoré vlastnili žalobcovia došlo zo strany žalovaného, a táto bola neodborná a z toho dôvodu vznikla žalobcom škoda spôsobená žalovaným. Žalobcovia považujú za dôvodné pripomenúť, že montáž dverí a zárubní bola vykonaná v rodinnom dome žalobcov. Pokiaľ žalovaný, tak ako sám tvrdí, nevykonával montáž dverí a zárubní je otáznym dôvodom jeho prítomnosti počas stavebných prác týkajúcich sa aj montáže dverí a zárubní v interiéri domu žalobcov. O prítomnosti konateľa žalovaného v dome žalobcov a o vykonaní diela žalobcom však nemôžu byť pochybnosti.

2.1. Argumentácia žalovaného ohľadom nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie bola vykonaným dokazovaním vyvrátená, a súd prvej inštancie sa k nej nekriticky priklonil. Ak by od začiatku konania absentovala aktívna vecná legitímácia, nebol by dôvod na ďalšie dokazovanie, resp. konanie vo veci a nárok žalobcov by bol zamietnutý. Naopak, v predmetnej veci sa uskutočnili viaceré pojednávania, ktoré podľa mienky žalobcov iba potvrdzovali ich tvrdenie, že sú vlastníkami predmetných dverí a zárubní. Tvrdenie žalovaného, že neeviduje vo svojich účtovných dokladoch zmluvných vzťah so žalobcami nie je možné pričítať za vinu žalobcom, keďže nemajú za účtovníctvo spoločnosti KRACO s.r.o. a jeho obsah dosah. Neodborným spôsobom vykonávania diela žalovaný poškodil dvere a zárubne žalobcov, čo bolo potvrdené nielen výsluchom oboch žalobcov, ale ja výsluchmi ďalších svedkov v rámci pojednávania. Svedok F. G. na pojednávaní dňa 07.06.2022 uviedol, že žalovaného pozná a odporučil ho žalobcom na zrealizovanie montáže dverí a zárubní na ich rodinnom dome. Žalovaného zároveň informoval o plánovanej dodávke zakúpených dverí a zárubní a žalovaný mu potvrdil, že sa so žalobcami dohodol na zrealizovaní ich montáže na rodinnom dome žalobcov, nie spoločnosti KPP, a.s. Výsluchom svedka F. G. bolo priblížené, že namontované dvere a zárubne vykazujú viaceré nedostatky. Kov na zárubniach je zdeformovaný, pánty sú namontované náhodne a dvere sa náhodne vysúvajú. Dvere krídla boli zboku zrezané z ich pôvodnej veľkosti. Povrchová úprava dverí sa pre ich pnutie poškodila a zároveň dochádza k praskaniu omietky v okolí zárubní. Výsluchom ďalších svedkov, F. Q. a X. G. majú žalobcovia za

preukázané, že neodborným zaobchádzaním žalovaného spolu s jeho montážou sa poškodili zárubne aj dvere. Neuznanie akýchkoľvek argumentov žalobcov zo strany súdu však v tomto prípade nie je možné považovať za správne. Na objasnenie skutkového stavu veci boli vypočutí svedkovia, ktorí sa vyčerpávajúco vyjadrili k prejednávanej veci. Na základe vyššie uvedeného majú žalobcovia za to, že v konaní bol preukázaný vznik škody v príčinnej súvislosti s neodbornou montážou dverí a zárubní žalovaným. Zavinením žalovaného prišlo k nemožnosti užívať dvere so zárubňami riadnym spôsobom. Preto je nárok žalobcov voči žalovanému na zaplatenie sumy 10.721,16 € s príslušenstvom dôvodný a oprávnený. V rozsudku absentuje vyčerpávajúce odôvodnenie. Súd stručne zhrnul, že absentuje aktívna vecná legitímácia, súd si nekriticky osvojil tvrdenia žalovaného napriek tomu, že tieto sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. Súd prvej inštancie sa v rozsudku nevysporiadal s navrhovanými ako aj vykonanými dôkazmi, najmä s výsluchmi strán a svedkov, ktoré je možné považovať za nevyhnutné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré viedli k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Súd prvej inštancie prevzal nekritickým spôsobom výroky žalovaného ako pravdivé, napriek tomu, že žalovaný svoje tvrdenia nepodložil relevantnými podkladmi. Pre objektívne posúdenie skutkového stavu je nevyhnutné tak jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach posúdiť tvrdenia strán v priebehu konania v konfrontácii nielen s listinnými dôkazmi ale najmä aj s výsluchmi strán sporu a svedkov a teda aj posúdiť hodnovernosť tvrdení žalovaného. Podľa názoru žalobcov nebol tento postup súdu správny a súd prvej inštancie týmto procesným postupom znemožnil žalobcom, aby uskutočňoval jednak svoje procesné práva a súd prvej inštancie sa v rozsudku ani nezaoberal ďalšími dôkaznými prostriedkami, ktoré boli potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Na základe vyššie uvedených skutočností sú žalobcovia toho názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je dostatočne presvedčivo zdôvodnený a preto došlo k porušeniu práv žalobcov na spravodlivý proces. Súd má dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé, v tomto konaní však súd prvej inštancie nedostatočne a nepresvedčivo neodôvodnil napadnutý rozsudok a nezabezpečil právo žalobcov na spravodlivý súdny proces .

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý považoval napadnutý rozsudok za vecne správny, zákonný a riadne odôvodnený. Súd prvej inštancie vykonal na pojednávaní všetky relevantné a dostupné stranami navrhnuté dôkazy, tieto správne vyhodnotil a dospel k správnym rozhodujúcim skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza zo správneho posúdenia veci.

3.1. Žalobcovia absolútne nepreukázali uplatnený nárok. Tento je jednoznačne nedôvodný. Skutkové tvrdenia uvádzané žalobcami sú nepreukázané a nepravdivé. Nepreukázali vykonávanie diela, montáž dverí a zárubní žalovaným, ale ani, žeby ich žalovaný porušením svojej povinnosti namontoval nesprávne a v príčinnej súvislosti s tým spôsobil žalobcom škodu, a to aj v kontexte vlastníka pôvodných dverí a zárubní, vyplývajúceho z predložených listinných dôkazov žalobcami a v kontexte cenovej ponuky zo dňa 20.09.2017. Žalobcovia nepreukázali vlastnícke právo k dverám a zárubňami, na ktorých sa snažili deklarovať škodu spôsobenú žalovaným. Dvere a atypické zárubne, ktoré mal podľa ich tvrdenia montovať a znehodnotiť žalovaný, boli majetkom spoločnosti KP&P, a.s., ktorá ich objednala aj uhradila. O tej istej skutočnosti svedčí aj cenová ponuka od spoločnosti WOHAPORTE s.r.o. zo dňa 20.09.2017 adresovaná spoločnosti KP&P, a.s. keď aj reklamáciu podala spoločnosť KP&P, a.s. Žalobcovia nepreukázali ani obdržanie plnej ceny za dielo žalovaným. Žalobcovia potvrdili, že dvere a zárubne sú doposiaľ namontované v ich rodinnom dome a tieto aj užívajú. Z opisu vád, tak ako ich opísali žalobcovia, svedkovia, vyplýva, že sa jedná o estetické vady a nie také, ktoré by im znemožnili dvere a zárubne užívať. Uvedené potvrdzuje fakt, že ani po uplynutí niekoľkých rokov nedošlo k ich výmene zo strany žalobcov. A teda im nevznikla ani žiadna škoda. Nemožno súhlasiť s ich tvrdením, že vlastnícke právo k dverám a atypickým zárubňami prešlo ich reálny odovzdaním a prevzatím, nakoľko pôvodný kupujúci bol KP&P, a.s. a bolo nutné preukázať prevod vlastníckeho práva z pohľadu účtovného. Tým, že žalobcovia nepredložili účtovné doklady preukazujúce prevod vlastníctva, nepreukázali ani výšku údajnej škody. Žalobcovia predložili novú cenovú ponuku adresovanú opäť spoločnosti KP&P, a.s. Výzvu žalobcov adresovanú žalovanému nemožno považovať za dôkazný prostriedok preukazujúci vlastnícke právo žalobcov k dverám a atypickým zárubňami. Žalobcovia nenavrhlí, nepredložili ani nezabezpečili žiadny dôkaz preukazujúci ich aktívnu vecnú legitímáciu. Dokonca aj tvrdenia samotných žalobcov týkajúce sa ich vlastníckeho práva a atypickým zárubňami boli odlišné. Možno konštatovať, že sa nezhodujú v základných skutkových tvrdeniach. Nedošlo k preukázaniu tejto ním tvrdenej skutočnosti. Nepreukázali ani spôsob ich prevodu, ani za akú sumu (čo je rovnako podstatná okolnosť pri údajnej výške škody, či vôbec ide o porovnateľnú vec a nie nadhodnotenú). Žalobca 2./ uviedol, že cena diela bola dohodnutá vo výške 1.500 €, ktoré mal vyplatiť žalovanému v hotovosti. Žalobca 2./ nepreukázal žiadnym spôsobom, či v tom čase disponoval hotovosťou v danej výške, ani jej odovzdanie žalovanému. Žalobca 2./ uvádzal, že zárubne boli montované na prelome 2015-2016 a dvere pred Vianocami 2016.

Ním tvrdené skutočnosti však žalobcovia ničím nepreukázali. Ide o podstatnú okolnosť z hľadiska premlčania údajného nároku, ktorú námietku žalovaný vzniesol. Cenová ponuka žalovaného je zo dňa 12.08.2014. Je nepravdepodobné, aby k montáži došlo po takmer roku a pol, resp. dva a pol roku od cenovej ponuky žalovaného. Žalobkyňa 1./ uviedla, že k montáži zárubní došlo niekedy v roku 2014-2015. Ide o podstatný fakt vzhľadom na námietku premlčania. Žalobcovia tvrdia, že údajná škoda vznikla už prvotnou montážou samostatných zárubní. Žalobkyňa 1./ uviedla, že pracovníci sa snažili vady odstrániť, a to 4 až 5 násobnou návštevou. V návrhu na začatie konania aj v samotnom odvolaní je však uvedené, že žalovaný nekomunikoval. Nepotvrdila údajný prevod vlastníctva dverí a zárubní z akciovej spoločnosti na žalobcov. Skutkové tvrdenia žalobcov sú zmätočné nielen v uvádzaní časového obdobia. Pokiaľ bola cenová ponuka žalovaným vyhotovená v roku 2014, možno dôvodne predpokladať, že v tom istom roku by malo dôjsť aj k jej realizácii, nie o dva roky neskôr, čo nakoniec potvrdzuje aj žalobkyňa 1./, teda montáž v roku 2014. Súd prvej inštancie nemal na aké dôkazy prihliadať vo vzťahu k údajnej výške škody, odhladiť od faktu, že nebol preukázaný jej vznik, zapríčinený konaním žalovaného. Argumentácia žalobcov v odvolaní je výlučne všeobecná, nie je podložená žiadnym dôkazom a nereflektuje na vykonané dokazovanie, iba vo všeobecnosti vytyka údajné vady odvolaním napadnutého rozsudku. Nie je možné si odvodzovať existenciu aktívnu vecnú legitímáciu od skutočnosti, že prebehlo viacero pojednávaní. Ani jeden zo svedkov sa nevyjadril priamo k tejto sporne otázke. Svedkovia sa vyjadrili iba k výsledku montáže dverí. Tvrdenú škodu nepreukázali. Obsahom reklamácie je navyše aj lak dverí s priehlbinkami a pomarančovým efektom a tiež hrany dverí, ktoré sú nalakované iba v základnej vrstve, čo svedčí o celkovej kvalite dverí.

3.2. Nie je naplnená ani pasívna vecná legitímácia. Žalobcovia nepreukázali vznik zmluvy o dielo, ani jej obsah. Nepreukázali nimi tvrdený fakt, že by žalovaný vôbec začal vykonávať dielo, a už vôbec nepreukázali, žeby ho vykonal neodborne a spôsobil im tým škodu. Žalobcovia nepreukázali vznik samotnej škody, ani jej výšku, nakoľko pôvodné zárubne aj dvere sú naďalej v nehnuteľnosti, v ktorej žalobcovia bývajú. Uvedené je v rozpore so skutkovými tvrdeniami v návrhu na začatie konania, ako aj v odvolaní proti rozsudku, v zmysle ktorých nie je možné zárubne ani dvere užívať na účel, ktorému majú slúžiť. Žalobcovia uplatnili nárok na náhradu škody za 8 dverí a zárubní. Vo svojom odvolaní však uvádzajú 7 dverí a zárubní. Svoje tvrdenie korigovali s výpoveďami svedka Q.. Z predložených fotografií nie je zrejmé, koľko dverí je na nich odfotených. Na túto otázku nevedel odpovedať ani svedok. Z výpovede svedka nevyplývalo potvrdenie montáže dverí a zárubní žalovaným. Vykonaným dokazovaním bola jednoznačne preukázaná a potvrdená nedôvodnosť nároku uplatneného žalobcami, nakoľko neboli splnené zákonné predpoklady na vznik škody. Žalobcovia predložením cenovej ponuky od spoločnosti WOHAPORTE, s.r.o. zo dňa 20.09.2017 nepreukázali, že pôvodné zárubne a dvere boli v obdobnej hodnote. Nepredložili žiaden doklad o nákupe zárubní a dverí, resp. o nadobudnutí vlastníckeho práva k nim, ani sumu, za ktorú ich mali nadobudnúť, či už spoločnosť KP&P, a.s. alebo samotní žalobcovia, od čoho by sa odvíjala prípadná škoda, pokiaľ by jej vznik preukázali. Táto okolnosť bola podstatná nielen pre posúdenie prípadnej údajnej výšky škody, ale aj na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcov. Žalobcovia tvrdia, že si nechali objednať rovnaké dvere, čo je však v rozpore s tvrdením žalobcu 2./ na pojednávaní, kde uviedol, že sa v nehnuteľnosti nachádzajú pôvodné zárubne aj dvere. Uvedené potvrdili aj svedkovia zabezpečení žalobcom. Došlo iba k vyžiadaniu cenovej ponuky zo strany spoločnosti KP&P, a.s. na nejaké dvere a zárubne, ktoré nie je možné objektívne vyhodnotiť, či sa jedná o porovnateľné s pôvodnými. Žalobcovia k tejto námietke žalovaného neunesli dôkazné bremeno. Svedok G. v rámci svojej výpovede na pojednávaní však absolútne nepotvrdil svoju vedomosť o tom, že by zárubne a dvere mal žalobcom montovať žalovaný. Vyslovene a opakovane uviedol, že nevie potvrdiť, či na základe jeho odporúčania došlo k dohode medzi sporovými stranami o montáži. Z výpovede svedka vyplynulo, že opakovane poukazoval na estetickú závalu montáže, nie na funkčnú závalu. Žalovaný k výpovedi svedka G. uvádza, že v roku 2016 nevlastnil auto, ktorého fotografiu predložil svedok súdu k nahliadnutiu. Toto auto zakúpil až v roku 2017. Auto, ktoré vlastnili v roku 2016 bolo zn. F., biele, bez akejkoľvek potlače, podľa ktorej ho mal svedok spoznať. Svedok teda nesprávne popísal nielen žalovaného, ale aj vozidlo, ktoré mal v čase údajnej montáže užívať. Svedkovia sú v kamarátskom vzťahu so žalobcami a je z toho zrejmé ich snaha pomôcť preukázať žalovaný nárok. Z ich obsahu sú však zrejmé rozpory, ktoré v spojení so skutkovými tvrdeniami žalobcov pôsobia nedôveryhodne. Podstatným faktorom je však aj to, že údajná montáž žalovaným mala byť v roku 2014-2015. Žalobcovia teda minimálne od roku 2015 zárubne a dvere využívajú a užívajú. Zjavne údajná vada montáže nebola a nie je v takom rozsahu, aby to žalobcov donútilo si zárubne a dvere vymeniť za plne funkčné (podľa vlastného vyjadrenia) a to minimálne 8 rokov.

3.3. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie sú správne a tieto dostatočne a zrozumiteľne aj popísal a vyhodnotil v rozsudku. Z rozsudku je zrejmé, čo považoval za sporné, za nesporné, z akých dôkazov

vychádzal, k akým skutkovým zisteniam dospel na základe vykonaného dokazovania, ako tieto posúdil, akými právnymi úvahami sa riadil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je zrozumiteľné, transparentné a preskúmateľné v odvolacom konaní, a teda spĺňa všetky atribúty spravodlivého rozhodnutia. Súd prvej inštancie nie povinný odpovedať na všetky námietky sporových strán, avšak iba na tie relevantné, k čomu aj zo strany súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsudku došlo.

4. Žalobcovia nevyužili svoje právo a repliku k vyjadreniu žalovaného nepodali.

5. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1./2./ nie je dôvodné.

6. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6.1. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

6.2. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

6.3. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

6.4. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

7. Predmetom konania je nárok žalobcov na náhradu škody v sume 10.721,16 €, ktorý odôvodňovali tým, že k vzniku škody malo prísť neodborným vykonaním diela, montáži 7 kusov dverí a atypických zárubní, čím malo prísť k znehodnoteniu týchto dverí a atypických zárubní, v dôsledku čoho si museli objednať žalobcovia nové dvere, za ktoré podľa ich tvrdení mali uhradiť sumu 10.721,16 €.

8. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, s ktorým záverom sa odvolací súd sa stotožňuje. Súd je pri rozhodovaní o akejkoľvek žalobe vždy povinný skúmať existenciu aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a to aj ak ju v konaní nikto nenamieta. Aktívna legitímácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadne z účastníkov nenapáda (Rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.6.2010). Opomenutie vyriešenia kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdu ochranu garantovanú čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantované čl. 6 ods.1 dohovoru (Nálezu ÚS SR zo dňa 12.12.2017 sp. zn. I.ÚS 407/2016). Aktívna vecná legitímácia predstavuje také právne postavenie žalobcu, na základe ktorého mu podľa hmotného práva patrí žalobou uplatnené právo (nárok) alebo na základe ktorého má procesné právo uplatniť na súde žalovaný nárok. Žalobca má povinnosť uniesť v súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Bremeno tvrdenia žalobca unesie už tým, že si určitý nárok uplatní na súde, aj pokiaľ túto skutočnosť výslovne v žalobe neuvedie. Žalobcu zťažuje tiež povinnosť toto svoje tvrdenie v konaní preukázať, nakoľko je to žalobca, kto z tohto tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky.

8.1. Odvolací súd v súlade s prvoinštančným súdom zastáva názor, že žalobcovia v konaní nedokázali uniesť dôkazné bremeno, ktoré by preukázalo ich aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie nároku titulom náhrady škody, keď nepreukázali vlastníctvo k veciam na ktorých mala škoda vzniknúť. Z obsahu súdneho spisu a vykonaného dokazovania nevyplýva, žeby si žalobcovia objednali dvere a atypické zárubne, ktoré mal žalovaný namontovať. Žalobcovia doložili do súdneho spisu objednávku na kúpu predmetných dverí a atypických dverí, z ktorej je však zrejmé, že dvere a atypické dvere si objednala spoločnosť KPP, a.s. Odvolací súd má za to, že žalobcovia majú pravdu v tom, že pokiaľ ide o huteľné veci nevyžaduje sa písomná zmluva na prevod vlastníctva a na prevod stačí odovzdanie vecí, avšak ani táto skutočnosť nebola preukázaná. Z predloženého e-mailu od pána F. G. vyplýva, že po montáži dverí prišlo k reklamácií všetkých dverí, a to spoločnosťou KPP, a.s. Uvedená skutočnosť bola potvrdená aj vo výpovedi žalobcu 2./ na pojednávaní dňa 26.08.2021, ktorý sám uviedol, reklamáciu riešila spoločnosť KPP, a.s. Zo spisu však aj vyplýva, že žalobca 2./ prostredníctvom právneho zástupcu vyzýval žalovaného na odstránenie vád, ale vzhľadom na ostatné okolnosti prípadu nie je zrejmé z akého titulu si vady uplatňoval, keď z jeho výpovede je zrejmé, že veci ohľadom montáže vybavovala spoločnosť KPP, a.s.. Zo stavu spisu vyplýva, že žalobcovia neboli ani predmetom záväzkového vzťahu zmluvy o dielo, podľa ktorej mal žalovaný vykonať montáž dverí a atypických zárubní, kde podľa

predložených dokladov a výpovedí je zrejmé, že montáž si objednala spoločnosť KPP, a.s. a nie žalobcovia. Odvolaciemu súdu však z podanej žaloby a predložených dôkazov nevyplýva, že by sa v konaní žalobcovia domáhali nárokov z väd vykonaného diela.

8.2. Žalobcovia sa uplatnenou žalobou domáhali náhrady škody, ktorá im mala vzniknúť výmenou vadne namontovaných dverí za nové. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody predpokladmi vzniku škody podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, je vznik škody, porušenie právnej povinnosti škodcom (žalovaným) a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a zavineným porušením právnej povinnosti žalovaným. Odvolací súd s odkazom na vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie rovnako zastáva názor, že žalobcovia nepreukázali ani vznik škody, keď žiadnym spôsobom nepreukázali, že z ich strany prišlo k objednaní nových dverí, a že za ich objednanie aj zaplatili žalovanú sumu. Tak isto nebolo preukázané či bolo potrebné meniť celé dvere, či nebolo možné pristúpiť iba k oprave dverí nakoľko aj z predloženej reklamácie vyplýva, že na dverách boli vady estetického charakteru, ktoré sa netýkali ich funkčnosti. Žalobca teda nesplnil už prvú podmienku úspešnej žaloby na náhradu trov konania, a to preukázanie vzniku škody. Odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie teda rovnako zastáva názor, že nie je potrebné sa vyjadrovať k ďalším podmienkam, ktoré sa vyžadujú k priznaniu nároku na náhradu škody.

8.3. V danom konaní nie je daný hmotnoprávny základ žaloby, žalobcovia nemajú aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby titulom náhrady škody nakoľko nebolo preukázané, že montáž si objednali žalobcovia a nebolo preukázané ani, že žalobcovia boli vlastníkami predmetných dverí a atypických zárubní. Taktiež nebol daný základ na uplatnenie žaloby na náhradu škody aj z dôvodu, že nebolo preukázané, žeby žalobcom vôbec nejaká škoda vznikla.

9. K námietke nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolací súd zastáva názor, že v preskúmvanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, náležitým spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo bolo žalobe vyhovené. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., s odôvodnením ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.) a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd nemá viac čo uviesť, pretože by iba zopakoval správnosť skutkových a na jeho podklade správne prijatých právnych záverov súdu prvej inštancie.

10. Ďalšími námietkami žalobcov 1./,2./ uvedenými v odvolaní sa odvolací súd opätovne nezoberal keď v odvolaní len zotrvali na všetkých argumentoch ako v konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto ale nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci, sú v rovine úvah bez podloženia relevantných dôkazov a nie sú spôsobilé spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05). Ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu, alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. V konaní nevyplynuli najavo ani také vady konania, ktoré by mali za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Samotná skutočnosť, že žalobcovia sa nestotožňujú s právnymi závermi súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalobcov o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť, keď súd prvej inštancie sa neodchýlil príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, Občianskeho zákonníka ani nepoprel ich účel a význam, keď dospel k záveru že žaloba žalobcov nie je dôvodná z dôvodov uvedených vyššie.

11. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p.. vrátane výroku o náhrade trov konania o ktorých súd prvej

inštancie správne rozhodol vzhľadom na celkový úspech žalovaného v konaní v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p..

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcov 1./ a 2./ nevyhovel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu voči žalobcom 1./,2./ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).